

Evangelí del dimecres de la setmana XV de durant l'any: el do d'ésser fills de Déu

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana XV de
durant l'any. “Ningú no coneix
el Pare sinó el Fill”. Un dels
regals més grans que ens ha
portat Jesucrist és l'experiència
de la nostra filiació divina.
Cadascú ha de descobrir i
experimentar personalment la
filiació divina, do immens que
ens ha regalat Déu en Jesucrist.

Evangelí (Mt 11, 25-27)

En aquell temps, Jesús digué:

—T’enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t’ha plagut de fer-ho.

El meu Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d’aquells a qui el Fill el vol revelar.

Comentari

És bonic de veure com els pares, quan han engegat una cosa gran, transmeten tota l’experiència als fills perquè puguin fer-se càrrec de l’empresa familiar i portar-la a més èxit i grandesa. Quelcom de semblant

diu Jesús del seu Pare Déu: “Tot m’ho ha lliurat el meu Pare”.

La vida de Jesús no es pot entendre pas sinó com la vida del Fill de Déu en la seva unitat perfecta amb el Pare. I un dels tresors més grans que ens ha regalat amb la seva encarnació ha estat justament ensenyar-nos el Pare, el Déu que ningú no havia contemplat mai: “A Déu, ningú no l’ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l’ha revelat” (*Jn* 1, 18).

Quan Felip li diu a l’Última Cena: “Senyor, mostra’ns el Pare, i no ens cal res més”, Jesús li contesta “Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui m’ha vist a mi ha vist el Pare” (*Jn* 14, 8-9). Quan dubtem de la proximitat i de la bondat de Déu podem tornar a contemplar a les pàgines de l’Evangeli la vida i el cor

de Jesús: hi trobem la consolació d'un Pare que ens estima com a fills únics.

El descobriment de la nostra filiació divina és un dels regals que ens fa Déu en Jesucrist. Sant Josepmaria explicava com, a la tardor de 1931, ell va experimentar la primera oració de fill de Déu: “Vaig aprendre a anomenar-lo Pare, en el parenostre, des de petit; però sentir, veure, admirar aquest voler de Déu que siguem fills seus..., al carrer i en un tramvia –una hora, hora i mitja, no ho sé–; *Abba, Pater!*, havia de cridar” [1]. Aquest do immens de la filiació divina, cadascú l’ha de descobrir i experimentar personalment.

[1] Notes d’una meditació, Roma 24-XII-1969. Citat per Andrés Vázquez de Prada, *El Fundador del*

Opus Dei, vol. 1, Rialp, Madrid 1997,
p. 390.

Giovanni Vassallo // kieferpix -
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
dimecres-de-la-setmana-xv-de-durant-
lany-el-do-desser-fills-de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dimecres-de-la-setmana-xv-de-durant-lany-el-do-desser-fills-de-deu/)
(16/08/2025)